

beskæmmet. Men hvis det ikke sker, kan jeg ikke tænke mig, at der ikke fra den højtærede Ministers Side vil blive stillet Forslag enten om direkte at forlænge den Ordning, vi har, eller muligvis skabe et bedre Grundlag for den. Jeg vil gerne forme det som et direkte Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvis vi ikke opnaar et Resultat gennem Bestræbelserne fra Statsmagtens Side, vil Ministeren da fastholde det som en kategorisk Erklæring, at da vil man ikke gaa til en Fornyelse af denne Lov eller til at træffe Foranstaltninger af lignende Art? Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Fastholder han denne Udtalelse? Jeg kan neppe tænke mig andet, end at den højtærede Minister vil udtale, at han vil være villig til i saa Fald enten at forelægge Forslag til en yderligere Fornyelse af Loven eller foreslaa Foranstaltninger, der maatte være egnet til at komme Fiskerne til Hjælp, hvis de til den Tid befinder sig i en lignende daarlig Situation, som Tilfældet desværre er nu.

P. Andersen: Naar det gennem Brugen af en Lov viser sig, at den ikke ganske svarer til den Hensigt, hvori den var givet, og ikke opfylder de Forventninger, man har knyttet til den, skulde man jo mene, at der, naar Loven kom til Revision, vilde blive gennemført saadanne Ændringer, at man kunde være sikker paa, at Loven blev anvendt efter det Ønske, som Rigsdagen havde med dens Givelse. Det er imidlertid ikke Tilfældet med det foreliggende Lovforslag. Og jeg beklager, at der ikke er gennemført saadanne Ændringer, at de kan sikre, at det sker Fyldest, som den højtærede Minister udtalte, at man gennem denne Lov hjælper de Fiskere, der er i Trang. Thi en stor Del af disse Fiskere bliver slet ikke hjulpet gennem denne Lov. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at oplyse, at der er adskillige Kommuner, hvor arbejdsløse Fiskere, der er i Trang, ikke faar nogen Understøttelse, fordi de Institutioner, der skal bevilge en saadan, ikke gør det. Jeg har nævnt Eksempler fra Ringkøbing og Thisted Amter. Der er det mærkelige ved denne Lov, at der er een Institution, der skal tildele de arbejdsløse Fiskere den Understøttelse, de skal have, og en anden, der skal bevilge de Penge, der skal til, for at Understøttelsen overhovedet kan komme til Udbetaling. Naar Hjælpekassen i et Sogn bestemmer, at de og de Fiskere, der er arbejdsløse og i Trang, skal have en be-

stemt Understøttelse, kan denne ikke komme til Udbetaling, medmindre Sogneraadet bevilger de dertil fornødne Penge. Siger det nej, faar Fiskerne ingenting, selv om Hjælpekassebestyrelsen har villet hjælpe dem. Man har ogsaa Eksempler paa, at et Sogneraad vedtager en Bevilling, men Hjælpekassen nægter at bruge Pengene, idet den ikke vil anerkende, at Fiskerne er i Trang. Jeg mener, at dette er en meget væsentlig Fejl ved denne Lovgivning. Ligesom min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Sundbo tror jeg, at der trænges til mere faste Regler for at sikre de Fiskere, der er i Trang, den Understøttelse, de efter Lovgivningen har Krav paa. Og jeg henstiller til den højtærede Minister, om en saadan Sikkerhed ikke kunde skaffes til Veje i det foreliggende Lovforslag.

Overfor det ærede Medlem Hr. Fibiger maa jeg udtale min Forbavselse over den Opfattelse, jeg fik af hans Bemærkninger om Nødvendigheden eller Ikke-Nødvendigheden af en fortsat Lovgivning paa dette Omraade. Det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, at naar Trangen ikke var større i Vestjylland, idet kun $\frac{1}{3}$ af Udbetalingerne faldt derovre, var der ingen Grund til at opretholde en saadan Lovgivning. Hvis $\frac{2}{3}$ var faldet derovre, vilde det ærede Medlem rimeligvis have ment, at der var god Grund dertil. Det forekommer mig at være en meget egoistisk Udtalelse af det ærede Medlem; thi hvad enten Fiskerne bor paa Vestkysten eller andetsteds, er de lige trængende, hvis de ikke kan tjene det nødvendige til deres Ophold. Og med Hensyn til Vestkysten gælder det netop, at Kommunalbestyrelserne ikke har villet bevilge de Penge, der skal til. Hvis der havde siddet humant tænkende Kommunalbestyrelser langs Vestkysten, vilde Loven sikkert være blevet administreret paa en saadan Maade, at der var faldet et meget betydeligere Beløb der, end det fremgik af den overraskende Oplysning, som den højtærede Minister kom med. For øvrigt tager det ærede Medlem fejl, naar han tror, at det kun er fra Vestkysten, at der eksporteres Fisk til Udlandet. Der eksporteres alle Vegne fra her i vort Land, hvor der er et Fiskeri af nævneværdigt Omfang. Det gælder baade Bælterne, de større Fjorde og Sundene nede hos os. Det gælder ogsaa langs Sjællands Kyster, alle Vegne fra gaar der i den fiskerige Tid store Transporter baade det ene og det andet Sted fra til Udlandet. Idet jeg selvfølgelig ogsaa ønsker dette